

En visa vill jag sjunga om ett förfärligt mord

En vi - sa vill jag sjung - a om ett för - fär - ligt
mord, som ny - li - gen har ti - mat uppi nor - den.
Den är allt om en dräng, som mör - dat har sin
vän allt för den svå - ra kär - le - ken på jor - den.

Han var väl inte mer än på sitt adertonde år,
då han sig ibland flickorna förnöjde.
Han skulle till sin vän, han måste över sjön
och båten över böljorna han plöjde.

Men när han kom till vännen så slapp han inte in.
Då blev han hastigt vred uti sitt sinne,
han sad: "Lås upp, min vän! Jag går strax ut igen,
om bara jag får se vem du har inne."

Så bryter han upp låset och in i rummet gick.
Då fick han se en främmande där inne
i famnen på sin vän. Han blev av hjärtat vred,
han darrade av ett förbittrat sinne.

Så gick han ut på gården och sig en yxa tog,
han tänkte lilla vännen till att mörda,
och med två hårda slag, som blodet strömmar av,
de båda lågo där tillsammans döda.

Nu vrider han på låset och ville strax gå ut,
men dörren stängdes till av andra gossar.
Då vände han sig om och genom fönstret sprang
allt ned till strand att lilla båten lossa.

Han tog ett stycke krita och skrev på båtens kant:
"Adjö, farväl, jag vill ej längre leva!
Min vän nu döder är, och jag har ingen kär.
För syndens hårda straff jag endast bävar."

Så gav han sig i vattnet, bland böljorna de blå,
med sammanknäppta händer vid sin sida.
Av kärlek får man sorg och en förtidig grav.
I ynglingar, I haven det i minne!